

Secțiunea 1
NOTĂ DE FUNDAMENTARE

**Ordonanță de urgență a Guvernului pentru modificarea și completarea
Legii concurenței nr.21/1996**

Secțiunea a 2-a
Motivul emiterii actului normativ

1. Descrierea situației actuale

Prezenta ordonanță de urgență are ca obiect transpunerea în legislația internă a Directivei (UE) 1/2019 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind oferirea de mijloace autorităților de concurență din statele membre astfel încât să fie mai eficace în aplicarea legii și privind garantarea funcționării corespunzătoare a pieței interne (denumită, în continuare, „Directiva” sau „Directiva nr. 1/2019”), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr.11 L din 14.01.2019.

Principalul obiectiv al Directivei, potrivit considerentelor enunțate în preambulul acesteia, este acela de a se asigura că autoritățile naționale de concurență dispun de garanțiile de independență, resursele și de competențele în materie de aplicare a legii și de impunere de sancțiuni/amenzi care le sunt necesare pentru a fi în măsură să aplice în mod eficace articolele 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (denumit, în continuare, „tratatul” sau „TFUE”) pe întreg teritoriul Uniunii pentru a se asigura faptul că nu este denaturată concurența pe piața internă.

Astfel, aplicarea eficace a articolelor 101 și 102 din TFUE este necesară pentru a se asigura în Uniune piețe competitive mai echitabile și mai deschise, în care întreprinderile să concureze mai mult pe baza meritelor lor, fără bariere la intrarea pe piață create de societăți, permițându-le să genereze bunăstare și să creeze locuri de muncă.

La acest moment, dreptul Uniunii Europene, respectiv Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat, actualele art. 101 și 102 din TFUE prevede faptul că **autoritățile naționale de concurență ale statelor membre, în paralel cu Comisia Europeană, sunt organismele publice care asigură aplicarea articolelor 101 și 102 din TFUE.** În acest sens, autoritățile naționale de concurență și Comisia formează împreună o rețea de autorități publice care aplică în strânsă cooperare normele Uniunii în materie de concurență (denumită în continuare „Rețeaua europeană în domeniul concurenței sau “ECN”).

Astfel, art. 3 alin. (1) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 obligă autoritățile naționale de concurență și instanțele naționale să **aplice articolele 101 și 102 din TFUE în cazul acordurilor, al deciziilor asocierilor de întreprinderi, al practicilor concertate sau al abuzurilor de poziție dominantă care pot afecta comerțul dintre statele membre.**

Ca urmare a evaluărilor realizate de către Comisie, aceasta a adoptat o Comunicare către Parlamentul European și Consiliu privind zece ani de funcționare a Regulamentului nr. 1/2003, în cadrul căreia a constatat că **aplicarea normelor UE de concurență nu este uniformă și nu permite o aplicare efectivă a acestora în toate cazurile.**

În acest context, Comisia a subliniat că autoritățile naționale de concurență **trebuie să fie organisme mai eficace de asigurare a respectării normelor în materie și a identificat unele domenii de acțiune** care să stimuleze punerea în aplicare a normelor de concurență, mai exact ca statele membre să se asigure că **autoritățile de concurență:** (1) dispun de resurse adecvate și sunt independente în adoptarea deciziilor; (2) dispun de o serie de instrumente de investigație eficace și cooperează mutual la nivelul UE; (3) pot impune amenzi eficace, proporționale și disuasive și (4) dispun de programe eficace de clemență.

Pornind de la aplicarea concretă a dreptului uniunii și a celui intern al statelor membre, **s-a constatat faptul că dreptul intern nu asigură multor autorități naționale de concurență din statele membre garanțiile de independență, resursele și competențele în materie de aplicare a legii și de impunere de amenzi** care le sunt necesare pentru a fi în măsură să asigure în mod eficace aplicarea normelor Uniunii în materie de concurență. Acest aspect poate avea drept consecință **obținerea de rezultate foarte diferite** în urma unor proceduri care vizează întreprinderile angajate în practici anticoncurențiale, **în funcție de statul membru** în care acestea își desfășoară activitatea.

În acest sens, **aplicarea inegală a articolelor 101 și 102 din TFUE**, fie că se aplică în mod exclusiv, fie în paralel cu dreptul intern în materie de concurență, conduce la ratarea unor oportunități de a elimina barierele la intrarea pe piață și de a crea piețe competitive mai echitabile pe întreg teritoriul Uniunii, unde întreprinderile să concureze pe baza meritelor lor. Întreprinderile și consumatorii sunt afectați în mod deosebit în acele state membre în care autoritățile naționale de concurență dispun de mai puține mijloace pentru a fi organisme eficace de aplicare a legii. Astfel, **lacunele și limitările care afectează instrumentele și garanțiile autorităților naționale de concurență** subminează sistemul de competențe paralele pentru aplicarea articolelor 101 și 102 din

	<p>TFUE, care este gândit să funcționeze ca un tot unitar pe baza unei strânse cooperări în cadrul Rețelei europene în domeniul concurenței.</p> <p><i>Urgența intervenției legislative este justificată de necesitatea luării măsurilor corespunzătoare care să asigure funcționarea și întărirea capacității administrative a autorității naționale de concurență ținând cont de noile atribuții conferite, măsuri care presupun recrutarea și formarea de personal de specialitate, organizarea procedurilor de achiziții pentru asigurarea logisticii necesare, măsuri în lipsa cărora transpunerea directivei ar fi incompletă și ineficace.</i></p> <p>Elementele descrise mai sus constituie împrejurări extraordinare care, în contextul prezentat, impun intervenția legislativă, în lipsa acesteia, existând riscul menținerii unui cadru normativ diferit în raport cu celelalte state membre ale Uniunii Europene și a prelungirii unui climat de incertitudine juridică cu impact negativ asupra încrederii investitorilor într-o aplicare echitabilă și uniformă a normelor de concurență cu afectarea siguranței investițiilor și a posibilității de dezvoltare economică a întreprinderilor, a creșterii economice, a competitivității, cu efecte negative asupra interesului public.</p> <p>De asemenea, asigurarea obiectivului Directivei, respectiv acela că <i>autoritățile de concurență dispun de resurse adecvate și sunt independente în adoptarea deciziilor, că acestea dispun de o serie de instrumente de investigație eficiente și cooperează mutual la nivelul UE și că pot impune amenzi eficiente, proporționale și disuasive</i>, se impune reglementarea unor măsuri adecvate privind întărirea capacității organizaționale și administrative a autorității naționale de concurență.</p>
<p>2. Schimbări preconizate</p>	<p>Transpunerea în legislația internă a Directivei (UE) 1/2019, care constituie obiectul prezentei ordonanțe de urgență, va fi asigurată prin modificarea și completarea corespunzătoare a Legii concurenței nr.21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, act normativ care conține deja prevederi privind constituirea, atribuțiile și competențele conferite autorității administrative autonome naționale în domeniul concurenței, respectiv Consiliul Concurenței, precum și procedura privind aplicarea atât a art.101 și 102 din TFUE, cât și a dreptului intern care asigură aplicarea la nivel național a acestor prevederi.</p> <p>Astfel, modificările propuse se referă la:</p> <ul style="list-style-type: none"> – evitarea dublării anumitor dispoziții legislative și abrogarea anumitor prevederi ale Legii concurenței care, odată cu transpunerea Directivei, nu vor mai fi de actualitate;

- definirea terminologiei utilizate;
- includerea de garanții adecvate care să asigure dreptul la apărare al întreprinderilor implicate în procedurile de aplicare a normelor de concurență;
- asigurarea faptului că autoritățile naționale de concurență dispun de garanțiile de independență, resursele și de competențele în materie de aplicare a legii și de impunere de sancțiuni/amenzi care le sunt necesare pentru a fi în măsură să aplice în mod eficace articolele 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
- în acest sens, se propune introducerea unor prevederi care să asigure garanții referitoare la faptul că membrii organului decizional al autorității naționale de concurență (Consiliul Concurenței), cât și personalul de specialitate, își îndeplinesc atribuțiile fără intervenții exterioare sau intervenții ale oricărei alte entități publice sau private în îndeplinirea sarcinilor care le revin și în exercitarea competențelor lor;
- dispoziții cu privire la îndeplinirea atribuțiilor în deplină imparțialitate și cu scopul de a asigura aplicarea efectivă și uniformă a dispozițiilor TFUE;
- introducerea de dispoziții privind alocarea fondurilor bugetare adecvate solicitate de autoritatea de concurență pentru exercitarea în mod corespunzător, în condițiile asigurării garanțiilor de independență, a competențelor sale; resurse necesare pentru personal, pregătirea profesională a acestuia, dotările tehnice și logistica aferentă;
- modificarea și completarea prevederilor referitoare la competențele de investigare și de decizie, precum și a prevederilor cu privire la amenzi și penalități cu titlu cominatoriu;
- modificări în ceea ce privește regimul mijloacelor de probă admise în fața Consiliului Concurenței;
- introducerea posibilității pentru autoritatea de concurență de utilizare rațională a resurselor pentru declanșarea și efectuarea investigațiilor, respectiv posibilitatea respingerii plângerilor pe motivul că nu există suficient teme de fapt pe baza criteriilor referitoare la prioritizare;
- modificări în ceea ce privește politica de clemență;
- introducerea unui caz special de nepedepsire, prin completarea art. 246 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, în sensul că nu se pedepsesc faptele săvârșite de persoanele fizice, actuali și foști directori, administratori și alți membri ai personalului întreprinderilor care, înainte de a fi începută urmărirea penală, depun la Consiliul Concurenței o cerere de imunitate la amenzi pentru practica interzisă de art. 5 alin. (1) din Legea concurenței, republicată și/sau de art. 101 din TFUE, în cazul în care cooperează activ cu autoritatea competentă să desfășoare urmărirea penală și îndeplinesc condițiile prevăzute

	<p>de art. 55² alin. (1) din Legea concurenței nr.21/1996, republicată în măsura în care contribuția persoanelor respective la depistarea și investigarea practicii anticoncurențiale este mai importantă decât interesul în urmărirea penală și/sau sancționarea persoanelor respective;</p> <ul style="list-style-type: none"> – includerea cooperării mutuale, care permite unei autorități de concurență să acționeze în numele și la solicitarea unei alte autorități naționale de concurență, prin posibilitatea autorităților să-și ofere reciproc asistență în materie de colectare de probe, notificarea deciziilor și executarea amenzilor atunci când întreprinderile nu au o prezență legală pe teritoriul autorității solicitante; – asigurarea funcționării eficiente a sistemului de competențe paralele; – întocmirea anuală a unui raport privind activitatea Consiliului Concurenței și modul în care întreprinderile și autoritățile publice respectă regulile concurenței, raport care va fi dat și publicității.
3. Alte informații	Nu este cazul.
<p>Secțiunea a 3-a Impactul socio-economic al proiectului de act normativ</p>	
1. Impactul macroeconomic	Îmbunătățirea cadrului normativ privind o aplicare mai eficace a normelor de concurență, europene sau interne, va avea un impact macroeconomic benefic, un astfel de demers având capacitatea de a influența pozitiv variabile precum: competitivitatea, creșterea economică, bunăstarea, ocuparea forței de muncă.
1¹. Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat	Aceste modificări vor avea un impact direct privind îmbunătățirea mediului concurențial prin crearea sau asigurarea de piețe competitive mai echitabile și mai deschise, în care întreprinderile să concureze mai mult pe baza meritelor lor, fără bariere la intrarea pe piață create de societăți, permițându-le să genereze bunăstare și să creeze locuri de muncă.
2. Impactul asupra mediului de afaceri	Măsurile propuse vor avea ca efect indirect îmbunătățirea mediului de afaceri prin încurajarea și stimularea dezvoltării de noi afaceri, prin facilitarea intrării pe piață a antreprenorilor ca urmare a creării unui climat de încredere și securitate juridică, realizat prin aplicarea eficientă și unitară a normelor de concurență.
2¹ Impactul asupra sarcinilor administrative 2² Impactul asupra întreprinderilor mici și mijlocii	Nu este cazul

3. Impactul social	Implementarea măsurilor cuprinse în prezenta ordonanță de urgență poate influența pozitiv variabile precum competitivitatea și creșterea economică, stimularea și protejarea investițiilor.
4. Impactul asupra mediului	Nu este cazul
5. Alte informații	Nu este cazul

Secțiunea a 4-a
Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)

- mii lei -

Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
		3	4	5	6	
1	2	3	4	5	6	7
1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:	-	-	-	-	-	-
a) buget de stat, din acestea:						
(i) impozit pe profit						
(ii) impozit pe venit						
b) bugete locale:						
(i) impozit pe profit						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) contribuții de asigurări						
2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:	-	-	-	-	-	-
a) buget de stat, din acestea:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
b) bugete locale:						
(i) cheltuieli de personal	-	-	-	-	-	-
(ii) bunuri și servicii						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) cheltuieli de personal	-	-	-	-	-	-
(ii) bunuri și servicii						
3. Impact financiar, plus/minus, din care:	-	-	-	-	-	-
a) buget de stat						
b) bugete locale						

4. Propuneri pentru acoperirea creșterilor cheltuielilor bugetare	-	-	-	-	-	-
5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare	-	-	-	-	-	-
6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare	-	-	-	-	-	-
7. Alte informații						
Secțiunea a 5-a Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare						
1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ: a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normative; b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții;	a) Prin prezenta ordonanță de urgență se propune modificarea și completarea <i>Legii concurenței nr.21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare;</i> b) Nu este cazul.					
1 ¹ . Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislația în domeniul achizițiilor publice	Proiectul de ordonanță de urgență nu se referă la acest subiect.					
2. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația Uniunii în cazul proiectelor ce transpun prevederi UE	Proiectul de ordonanță de urgență transpune în legislația națională prevederile <i>Directivei (UE) 1/2019 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind oferirea de mijloace autorităților de concurență din statele membre astfel încât să fie mai eficace în aplicarea legii și privind garantarea funcționării corespunzătoare a pieței interne</i> , publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr.11 L din 14.01.2019.					
3. Măsuri normative necesare aplicării directe a actelor normative ale Uniunii	Nu este cazul.					
4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene	Nu este cazul.					
5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente	<i>Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (actualele art. 101 și 102 din TFUE)</i>					
6. Alte informații	Nu au fost identificate.					

Secțiunea a 6-a
Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ

1. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	Nu este cazul.
2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ	Nu este cazul.
3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative.	Nu este cazul.
4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente	Nu este cazul.
5. Informații privind avizarea de către:	
a) Consiliul Legislativ	Proiectul urmează să fie avizat de către Consiliul Legislativ
b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării	Nu este cazul.
c) Consiliul Economic și Social	Nu este cazul.
d) Consiliul Concurenței	Are calitatea de coinițiator al proiectului.
e) Curtea de conturi	Nu este cazul.
6. Alte informații	Nu este cazul.

Secțiunea a 7-a Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ	
1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ	Proiectul de act normativ îndeplinește condițiile prevăzute de Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind publicat pe pagina de internet a Consiliului Concurenței: www.consiliulconcurenței.ro .
2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	Nu este cazul.
3. Alte informații	Nu au fost identificate.
Secțiunea a 8-a Măsuri de implementare	
1) Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale – înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente.	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
2) Alte informații	Nu au fost identificate.

Față de cele prezentate mai sus, a fost elaborat prezentul Proiect de „*Ordonanță de urgență privind pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr.21/1996*” pe care-l supunem, spre aprobare, Guvernului.

Președintele Consiliului Concurenței

Bogdan Marius CHIRIȚOIU

Ministrul interimar al Economiei

Niculae BĂDĂLĂU

Față de cele prezentate mai sus, a fost elaborat prezentul Proiect de „*Ordonanță de urgență privind pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr.21/1996*” pe care-l supunem, spre aprobare, Guvernului.

AVIZĂM FAVORABIL:

**Ministrul interimar al Finanțelor Publice
Viceprim-ministru interimar**

Eugen Orlando TEODOROVICI

**Președintele
Agenției Naționale de Administrare Fiscală**

Mirela Călugăreanu

Ministrul interimar al Afacerilor Interne

Mihai-Viorel FIFOR

**Ministrul interimar al Muncii și Justiției
Sociale**

Marius-Constantin BUDĂI

**Ministerul Afacerilor Externe
Ministrul delegat interimar pentru afaceri
europene**

George CIAMBA

**Ministrul interimar pentru Mediul de
Afaceri, Comerț și Antreprenoriat**

Ștefan-Radu OPREA

Ministrul interimar al Afacerilor Externe

Ramona-Nicole MĂNESCU

Ministrul interimar al Justiției

Ana BIRCHALL

GUVERNUL ROMÂNIEI

Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr.21/1996

În vederea asigurării respectării de către România a obligației de transpunere în legislația națională a Directivei (UE) 1/2019 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind oferirea de mijloace autorităților de concurență din statele membre astfel încât să fie mai eficace în aplicarea legii și privind garantarea funcționării corespunzătoare a pieței interne, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr.11 L din 14.01.2019.

Având în vedere viziunea Comisia Europene în domeniul concurenței potrivit căreia este necesar ca autoritățile naționale de concurență să fie organisme mai eficace de asigurare a respectării normelor în materie și a identificat unele domenii de acțiune care să stimuleze punerea în aplicare a normelor de concurență, mai exact ca statele membre să se asigure că autoritățile de concurență dispun de resurse adecvate și sunt independente în adoptarea deciziilor, că acestea dispun de o serie de instrumente de investigație eficace și cooperează mutual la nivelul Uniunii Europene putând impune amenzi eficace, proporționale și disuasive, precum și faptul că legislațiile naționale prevăd garanții suficiente privind respectarea drepturilor fundamentale și de programe eficace de clemență.

Întrucât, în aplicarea concretă a dreptului uniunii și a celui intern al statelor membre, s-a constatat faptul că dreptul intern nu asigură multor autorități naționale de concurență din statele membre garanțiile de independență, resursele și competențele în materie de aplicare a legii și de impunere de amenzi care le sunt necesare pentru a fi în măsură să asigure în mod eficace aplicarea normelor Uniunii în materie de concurență, acest aspect putând avea drept consecință obținerea de rezultate foarte diferite în urma unor proceduri care vizează întreprinderile angajate în practici anticoncurențiale, în funcție de statul membru în care acestea își desfășoară activitatea.

Având în vedere necesitatea adoptării de măsuri imediate care să asigure faptul că autoritățile naționale de concurență dispun de garanțiile de independență, resursele și de competențele în materie de aplicare a legii și de impunere de sancțiuni/amenzi care le sunt necesare pentru a fi în măsură să aplice în mod eficace articolele 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene pe întreg teritoriul Uniunii pentru a se asigura faptul că nu este denaturată concurența pe piața internă.

Având în vedere necesitatea îmbunătățirea mediului concurențial prin crearea sau asigurarea de piețe competitive mai echitabile și mai deschise, în care întreprinderile să concureze mai mult pe baza meritelor lor, fără bariere la intrarea pe piață create de societăți, permițându-le să genereze bunăstare și să creeze locuri de muncă.

Luând în considerare impactul pozitiv al măsurilor propuse, respectiv îmbunătățirea mediului de afaceri prin încurajarea și stimularea dezvoltării de noi afaceri, prin facilitarea intrării pe piață a antreprenorilor ca urmare a creării unui climat de încredere și securitate juridică, realizat prin aplicarea eficientă și unitară a normelor de concurență.

Având în vedere urgența luării măsurilor necesare care să asigure funcționarea și întărirea capacității administrative a autorității naționale de concurență ținând cont de noile atribuții conferite, măsuri care

presupun recrutarea și formarea de personal de specialitate, organizarea procedurilor de achiziții pentru asigurarea logisticii necesare, se impune luarea măsurilor corespunzătoare care să permită derularea cu celeritate a acestor proceduri, în lipsa cărora transpunerea directivei ar fi incompletă și ineficace.

Întrucât aceste elemente constituie împrejurări extraordinare care impun intervenția legislativă, în lipsa acestora existând riscul imposibilității exercitării efective a noilor competențe conferite autorității de concurență și a prelungirii unui climat de incertitudine juridică cu impact negativ asupra încrederii investitorilor într-o aplicare echitabilă și uniformă a normelor de concurență cu afectarea siguranței investițiilor și a posibilității de dezvoltare economică a întreprinderilor, a creșterii economice, a competitivității, cu efecte negative asupra interesului public.

în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul public general și constituie o situație extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată,

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I - Legea concurenței nr. 21/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 153 din data de 29 februarie 2016, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) În înțelesul prezentei legi, principiile statuate de Directiva UE 2019/1 a Parlamentului European și a Consiliului, transpusă prin prezenta lege se aplică atât situațiilor în care Consiliul Concurenței aplică doar prevederile art. 101 și/sau 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (denumit în continuare, “tratat”), aplică în mod paralel legislația națională și prevederile art. 101 și/sau 102 din tratat, precum și atunci când aplică legislația națională în mod exclusiv.”

2. La articolul 2, alineatul (2) se abrogă.

3. După articolul 2, se introduce un nou articol, articolul 2¹, cu următorul cuprins:

„Art. 2¹

În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- a) „*autoritate națională de concurență*” înseamnă o autoritate desemnată de un stat membru în temeiul articolului 35 din Regulamentul (CE) privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat, denumit în continuare Regulamentul (CE) nr. 1/2003 ca fiind responsabilă cu aplicarea articolelor 101 și 102 din tratat;
- b) „*autoritate de concurență*” înseamnă Comisia Europeană, Consiliul Concurenței sau orice altă autoritate națională de concurență desemnată de un stat membru al Uniunii Europene în conformitate cu art. 35 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 ori toate, după caz;

c) „*Rețeaua europeană în domeniul concurenței*” înseamnă rețeaua autorităților publice, formată din autoritățile naționale de concurență și Comisie, pentru a oferi un forum de discuții și cooperare în ceea ce privește aplicarea și asigurarea respectării articolelor 101 și 102 din tratat;

d) „*dreptul intern în materie de concurență*” înseamnă prevederile art. 5 și 6 din prezenta lege, care urmăresc în principal același obiectiv ca articolele 101 și 102 din tratat și care sunt aplicate aceluiași caz, în paralel cu dreptul Uniunii în materie de concurență în temeiul articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003, dispozițiile prezentei legi care urmăresc în principal același obiectiv ca articolele 101 și 102 din tratat și care se aplică în mod exclusiv, cu excepția dispozițiilor de drept intern care impun sancțiuni penale persoanelor fizice, precum și prevederile art. 8 și cele referitoare la materia concentrărilor economice;

e) „*instanță națională*” înseamnă orice instanță în sensul art. 267 din tratat, care are competență, prin căi de atac ordinare, de a exercita controlul judecătoresc asupra deciziilor unei autorități de concurență sau controlul judiciar asupra hotărârilor judecătorești privind deciziile respective, indiferent dacă instanța respectivă are competența de constatare a unei încălcări a legislației în materie de concurență;

f) „*procedură de aplicare a legii*” înseamnă procedura desfășurată în fața Consiliului Concurenței pentru aplicarea articolului 5 și/sau 6 din Legea concurenței și a articolului 101 și/sau 102 din tratat până la terminarea unei astfel de proceduri prin adoptarea de către Consiliul Concurenței a unei decizii menționate la articolul 46 din lege ori prin adoptarea unei decizii în temeiul articolului 7, 9 sau 10 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 în cazul Comisiei sau până când Consiliul Concurenței ajunge la concluzia că nu există motive pentru continuarea acțiunii sale, precum și procedura desfășurată în fața Consiliului Concurenței pentru aplicarea articolului 8 sau a prevederilor în materia concentrărilor economice;

g) „*întreprindere*” înseamnă orice entitate care desfășoară o activitate economică, indiferent de statutul său juridic și de modul de finanțare, astfel cum este definită în jurisprudența Uniunii Europene;

h) „*cartel*” înseamnă un acord sau o practică concertată între doi sau mai mulți concurenți care urmărește coordonarea comportamentului concurențial al acestora pe piață sau influențarea parametrilor relevanți ai concurenței prin practici care includ, printre altele, fixarea sau coordonarea prețurilor de achiziție sau de vânzare sau a altor condiții comerciale, inclusiv în legătură cu drepturile de proprietate intelectuală, alocarea cotelor de producție sau de vânzare, împărțirea piețelor și a clienților, inclusiv manipularea procedurilor de cerere de oferte, restricționări ale importurilor sau exporturilor sau acțiuni anticoncurențiale împotriva altor concurenți;

i) „*cartel secret*” înseamnă un cartel a cărui existență este parțial sau integral ascunsă;

j) „*imunitatea la amenzi*” înseamnă scutirea de amenzi care ar fi impuse în mod normal unei întreprinderi pentru participarea sa la o practică anticoncurențială cu scopul de a o recompensa pentru cooperarea sa cu o autoritate de concurență în cadrul unui program de clemență;

k) „*reducerea amenzilor în cadrul procedurii de clemență*” înseamnă o reducere a cuantumului amenzii care ar fi impusă în mod normal unei întreprinderi pentru participarea sa la o practică anticoncurențială cu scopul de a o recompensa pentru cooperarea sa cu o autoritate de concurență în cadrul unui program de clemență;

l) „*clemență*” înseamnă atât imunitatea la amenzi, cât și reducerea amenzilor;

m) „program de clemență” înseamnă un program privind aplicarea articolului art. 5 din lege sau a art. 101 din tratat, pe baza căruia un participant la o înțelegere anticoncurențială sau o practică concertată, în mod independent de celelalte întreprinderi implicate, cooperează în cadrul unei investigații desfășurate de Consiliul Concurenței sau în vederea declanșării de către acesta a procedurii de investigație, furnizând în mod voluntar informațiile pe care acesta le are despre practica interzisă și despre rolul său în cadrul acesteia și primind în schimb, printr-o decizie sau prin încetarea procedurii, imunitate la amenzi sau o reducere a amenzilor care ar urma să fie impuse pentru implicarea sa în practica anticoncurențială respectivă ;

n) „*declarație de clemență*” înseamnă informarea în mod voluntar a Consiliului Concurenței, în scris sau oral, de către o întreprindere sau o persoană fizică sau în numele acesteia ori o înregistrare a acestei informări, care prezintă informațiile pe care întreprinderea sau persoana fizică în cauză le cunoaște cu privire la o practică anticoncurențială interzisă de art. 5 din lege și/sau de art. 101 din Tratat și propriul rol în cadrul acesteia și care a fost redactată în mod specific pentru a fi înaintată Consiliului Concurenței în vederea obținerii imunității la amenzi sau a unei reduceri a amenzilor în cadrul unui program de clemență, neincluzând dovezile care există indiferent de procedurile de aplicare a legii și indiferent dacă aceste informații se află sau nu în dosarul unei autorități de concurență, și anume informațiile preexistente;

o) „*exprimarea disponibilității întreprinderilor investigate de a se angaja în discuții privind recunoașterea faptei*” înseamnă informarea în mod voluntar a Consiliului Concurenței de către o întreprindere sau în numele unei întreprinderi, care cuprinde recunoașterea participării sale la săvârșirea unei contravenții prevăzute la art. 55 alin. (1) din lege sau renunțarea la a contesta această participare, precum și asumarea responsabilității sale pentru încălcarea respectivă, informare redactată în mod specific pentru ca Consiliul Concurenței să poată aplica o procedură simplificată sau accelerată;

p) „*solicitant*” înseamnă o întreprindere care depune o cerere de imunitate sau de reducere a amenzilor în cadrul unui program de clemență;

q) „*autoritate solicitantă*” înseamnă o autoritate națională de concurență care formulează o cerere de asistență reciprocă;

r) „*autoritate solicitată*” înseamnă Consiliul Concurenței care primește o solicitare de asistență reciprocă, iar în cazul unei solicitări de asistență menționate la articolele 66³ și articolul 66⁴ alin. (1), autoritate solicitată înseamnă Agenția Națională de Administrare Fiscală.

s) „*decizie definitivă*” înseamnă o decizie care nu poate sau nu mai poate fi contestată prin mijloace obișnuite.

4. La articolul 3, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

“(3) În vederea aplicării eficiente a art. 101 și 102 din tratat, respectiv a art. 5 și 6 din prezenta lege, Guvernul va alocă fondurile bugetare adecvate solicitate de autoritatea de concurență pentru exercitarea în mod corespunzător, în condiții de independență, a competențelor sale. Bugetul alocat Consiliului Concurenței cuprinde resurse necesare adecvate pentru asigurarea numărului optim de personal, pregătirea profesională și salarizarea acestuia, dotările tehnice și logistica aferentă desfășurării activității.

5. După articolul 3, se introduce un nou articol, articolul 3¹, cu următorul cuprins:

“(1) Procedurile privind încălcarea dispozițiilor prezentei legi, inclusiv exercitarea competențelor de către Consiliul Concurenței în aplicarea legii respectă principiile generale ale dreptului Uniunii și Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

(2) În exercitarea competențelor prevăzute de prezenta lege, Consiliul Concurenței asigură respectarea garanțiilor adecvate în ceea ce privește drepturile la apărare ale întreprinderilor, inclusiv dreptul de a fi audiat și dreptul la o cale de atac eficientă în fața unei instanțe judecătorești.

(3) Procedurile prevăzute de prezenta lege aplicate de către Consiliul Concurenței se desfășoară într-un interval de timp rezonabil. ”

6. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Sunt interzise orice acțiuni sau inacțiuni ale autorităților și instituțiilor administrației publice centrale ori locale și ale entităților către care acestea își delegă atribuțiile, care restrâng, împiedică sau denaturează concurența, precum:

- a) limitarea libertății comerțului sau autonomiei întreprinderilor, exercitate cu respectarea reglementărilor legale;
- b) stabilirea de condiții discriminatorii pentru activitatea întreprinderilor.

(2) Consiliul Concurenței poate constata, prin decizie, încălcarea prevederilor alin.(1) și poate obliga autoritățile, instituțiile administrației publice centrale ori locale sau entitățile către care acestea și-au delegat atribuțiile să se conformeze, în termenul stabilit, măsurilor dispuse în scopul restabilirii mediului concurențial, decizie ce poate fi contestată potrivit prevederilor art.19 alin.(7). În condițiile în care entitatea investigată formulează cerere de suspendare a măsurilor stabilite prin decizie, iar instanța de judecată, prin hotărâre, dispune suspendarea, măsurile dispuse sunt obligatorii de la data încetării suspendării dispuse de instanță.

(3) În cazul în care autoritățile sau instituțiile administrației publice centrale ori locale sau entitățile către care acestea și-au delegat atribuțiile nu se conformează, în termenul stabilit, măsurilor dispuse prin decizie de către Consiliul Concurenței, acesta poate introduce acțiune în contencios administrativ, la Curtea de Apel București, solicitând instanței, după caz, anularea, în tot sau în parte, a actului care a condus la restrângerea, împiedicarea ori denaturarea concurenței, obligarea autorității sau instituției în cauză să emită un act administrativ ori să efectueze o anumită operațiune administrativă, precum și obligarea conducătorului entității investigate la plata unei amenzi de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi întârziere, calculate de la data introducerii acțiunii, care se face venit la bugetul de stat.

(4) Consiliul Concurenței se poate adresa instanței în condițiile alin. (3), în termen de 6 luni de la data expirării perioadei prevăzute în decizie, perioadă în care autoritatea sau instituția administrației publice centrale sau locale avea obligația să se conformeze măsurilor necesare restabilirii mediului concurențial normal.“

7. La articolul 12, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

“(1) Prevederile prezentului capitol se aplică operațiunilor de concentrare economică, atunci când, în anul anterior realizării operațiunii, cifra de afaceri cumulată a întreprinderilor implicate în operațiune depășește echivalentul în lei a 10.000.000 euro și când cel puțin două dintre întreprinderile implicate au

realizat pe teritoriul României, fiecare în parte, o cifră de afaceri mai mare decât echivalentul în lei a 4.000.000 euro. Echivalentul în lei se calculează la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil pentru ultima zi a exercițiului financiar din anul anterior realizării operațiunii.”

8. La articolul 14, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Consiliul Concurenței își duce la îndeplinire sarcinile și își exercită competențele în mod imparțial și în interesul asigurării aplicării art. 101 și/sau 102 din tratat în mod eficient și uniform, potrivit jurisprudenței instanțelor Uniunii Europene și practicii stabilite la nivelul Uniunii Europene, sub rezerva cerințelor de proporționalitate în materie de răspundere și fără a aduce atingere cooperării strânse dintre autoritățile de concurență în cadrul Rețelei europene în domeniul concurenței.”

9. La articolul 15 alineat (9), după litera e) se introduce o nouă literă, litera e¹), cu următorul cuprins:

„e¹) atunci când nu mai îndeplinesc condițiile necesare realizării sarcinilor care le revin”.

10. La articolul 21, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Funcționarii publici de specialitate ai Consiliului Concurenței, când exercită atribuții de raportor, sunt independenți din punct de vedere al opiniei în exercitarea atribuțiilor ce le revin și se bucură de stabilitate”.

11. La articolul 21, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) „Inspectorii de concurență cu studii juridice pot exercita atribuții de reprezentare a intereselor autorității în fața instanțelor de judecată, prin derogare de la prevederile art. 84 alin. (1) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă”.

12. La articolul 21, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Activitatea inspectorilor de concurență cu studii juridice constituie vechime în specialitate juridică și este asimilată vechimii în munca juridică desfășurată de consilierul juridic, potrivit prevederilor art. 7 din Legea nr. 514/2003 privind organizarea și exercitarea profesiei de consilier juridic, cu completările ulterioare.”

13. La articolul 24, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Consiliul Concurenței întocmește și aprobă prin hotărâre a Plenului autorității de concurență proiectul de buget propriu, înaintea dezbaterii bugetului de stat și îl înaintează Guvernului, în vederea includerii lui în bugetul de stat. Finanțarea Consiliului Concurenței se asigură de la bugetul de stat, precum și din venituri proprii din sursele prevăzute la art. 31.”

14. La articolul 24, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹) cu următorul cuprins:

„(1¹) Prin derogare de la prevederile art. 48 alin. (2) lit. (a) din Legea finanțelor publice nr. 500/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, repartizarea pe trimestre a bugetului instituției se aprobă de Plenul Consiliului Concurenței, în funcție de planul de activitate al Consiliului Concurenței și se comunică Ministerului de Finanțe.”

15. La articolul 25, alineatul (1) literele j), m) și p) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(j) urmărește aplicarea dispozițiilor legale și a altor acte normative incidente în domeniul de reglementare al prezentei legi și poate recomanda modificarea actelor normative care au sau pot avea impact anticoncurențial, sau după caz, poate oferi asistență autorităților competente cu privire la măsurile legislative, de reglementare și administrative care pot avea un impact anticoncurențial;

(m) face recomandări Guvernului și organelor administrației publice locale pentru adoptarea de măsuri care să faciliteze dezvoltarea pieței și a concurenței și promovează acțiuni de conștientizare a publicului cu privire la aplicarea articolelor 5, 6 și 8 din lege, respectiv a articolelor 101 și 102 din tratat ;

(p) reprezintă România și promovează schimbul de informații și de experiență în relațiile cu organizațiile și instituțiile internaționale de profil, inclusiv autorități de concurență; Consiliul Concurenței este responsabil de relația cu instituțiile Uniunii Europene, potrivit prevederilor relevante din legislația europeană, și cooperează cu alte autorități de concurență în cadrul Rețelei europene în domeniul concurenței, în vederea asigurării unei aplicări eficiente și uniforme a articolelor 101 și 102 din tratat;”.

16. Articolul 30 se modifică și va avea următorul cuprins:

„art.30 (1) Consiliul Concurenței întocmește anual un raport privind activitatea sa și modul în care întreprinderile și autoritățile publice respectă regulile concurenței, potrivit prezentei legi. Raportul include informații detaliate despre cele mai importante modificări legislative privind concurența, deciziile adoptate de autoritatea de concurență, sancțiunile aplicate, noi abordări privind problemele de concurență, priorități ale autorității de concurență. De asemenea, raportul include și informații cu privire la numirea membrilor Plenului, inclusiv cu privire la încetarea mandatului acestora, volumul de resurse bugetare, umane, tehnice și tehnologice care au fost alocate pentru anul în cauză, precum și orice modificare a volumului respectiv în comparație cu anii precedenți.

(2) Raportul se adoptă în Plenul Consiliului Concurenței și este dat și publicității.”

17. După articolul 32 se introduce un nou articol, articolul 32¹, cu următorul cuprins:

„Art.32¹ Printre dovezile admisibile în fața Consiliului Concurenței se regăsesc: înscrisurile, declarațiile orale, mesajele electronice, înregistrările și orice alt obiect care conține informații, indiferent sub ce formă și indiferent de tipul suportului pe care sunt stocate informațiile.”

18. La alineatul (1) al articolului 33, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) la plângerea unei persoane fizice sau juridice afectate în mod real și direct prin încălcarea prevederilor art. 5,6, 8 și 13 din prezenta lege, precum și ale art. 101 și 102 din tratat;”

19. La articolul 33, după alineatul (2), se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) În aplicarea dispozițiilor alineatului (2), Consiliul Concurenței poate respinge plângerile privind încălcarea prevederilor art.5, 6, 8 și 13 din prezenta lege, precum și ale art. 101 și 102 din tratat, constatând că nu există suficient temei de fapt.”

20. La articolul 34, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) În vederea analizării plângerilor formulate potrivit art. 33 alin. (1) lit. b) și a notificărilor privind concentrările economice, precum și în exercitarea atribuțiilor prevăzute la art. 25 alin. (1), inspectorii de concurență, indicând temeiul legal, scopul, termenele, precum și sancțiunile prevăzute, după caz, la art. 53 lit. a) și b), art. 54 alin. (1) lit. a) și alin. (2), art. 54² și art. 59 alin. (1) lit. e), pot solicita informațiile și documentele care le sunt necesare și care sunt accesibile:

- a) întreprinderilor și asocierilor de întreprinderi;
- b) autorităților și instituțiilor administrației publice centrale și locale;
- c) oricărei persoane fizice ce deține informații care pot fi relevante pentru aplicarea legii.

(2) În realizarea procedurii de examinare preliminară, necesară în vederea exercitării din oficiu a atribuțiilor prevăzute la art. 25 alin. (1) lit. a) și g), inspectorii de concurență, indicând temeiul legal, scopul, termenele, precum și sancțiunile prevăzute la art. 53 lit. c), art. 54 alin. (1) lit. b) sau art. 54², pot solicita întreprinderilor și asocierilor de întreprinderi, autorităților și instituțiilor administrației publice centrale și locale, precum și persoanelor fizice, orice informații și documente necesare, care le sunt accesibile și care pot fi relevante pentru aplicarea legii.”

21. La articolul 34, după alineatul (2), se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Solicitățile de informații trebuie să fie proporționale și să nu oblige destinatarul cererii să recunoască o încălcare a legii.”

22. La articolul 34, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alineatul (7¹), cu următorul cuprins:

„(7¹) Schimburile de declarații de clemență în temeiul articolului 12 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 au loc numai între autoritățile naționale de concurență, în următoarele condiții:

- a) cu acordul solicitantului sau
- b) în cazul în care autoritatea națională de concurență care primește declarația de clemență a fost sesizată cu o solicitare de clemență de același solicitant, referitoare la aceeași încălcare ca și autoritatea națională de concurență care transmite declarația de clemență cu condiția ca, la momentul transmiterii declarației de clemență, solicitantul să nu aibă posibilitatea de a retrage informațiile pe care le-a transmis autorității naționale de concurență care primește declarația de clemență.”

23. Articolul 37 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 37 (1) În scopul îndeplinirii atribuțiilor legale, Consiliul Concurenței are competența de a convoca la interviu orice reprezentant al unei întreprinderi sau asocieri de întreprinderi, precum și orice persoană fizică, în cazul în care un astfel de reprezentant sau o astfel de persoană ar putea deține informații relevante pentru aplicarea legii.

(2) Intervievarea se realizează de inspectorii de concurență, cu excepția debutanților.

(3) În vederea realizării interviurilor prevăzute la alin. (1), Consiliul Concurenței transmite o solicitare scrisă reprezentantului întreprinderii sau asocierii de întreprinderi, respectiv persoanei sau persoanelor fizice ce urmează a fi intervievate, indicând temeiul legal, scopul, data și locul derulării interviului, precum și sancțiunile prevăzute de prezenta lege.

(4) Interviul se înregistrează pe suport audio - video și se consemnează într-un proces-verbal semnat de toți participanții.”

24. După articolul 37, se introduce un nou articol, articolul 37¹, cu următorul cuprins:

„Art. 37¹ Informațiile obținute de către Consiliul Concurenței de la o persoană fizică în cursul derulării unei inspecții, ca răspuns la o cerere de informații sau ca urmare a realizării unui interviu, nu vor putea fi utilizate ca probe pentru impunerea de sancțiuni persoanelor fizice respective sau membrilor familiei sale.

Prin membru de familie se înțelege:

- a) ascendenții și descendenții, frații și surorile, copiii acestora, precum și persoanele devenite prin adopție, potrivit legii, astfel de rude;
- b) soțul;
- c) persoanele care au stabilit relații asemănătoare aceloră dintre soți sau dintre părinți și copii, în cazul în care conviețuiesc.

Dispozițiile privitoare la membrii familiei, în limitele prevăzute la lit. a), se aplică, în caz de adopție, și persoanei adoptate ori descendenților acesteia în raport cu rudele firești.”

25. La articolul 38, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Pentru investigarea încălcării prevederilor prezentei legi, inspectorii de concurență sunt abilitați, cu excepția inspectorilor debutanți, cu următoarele puteri de inspecție:

- a) să intre în spațiile, terenurile sau mijloacele de transport pe care întreprinderile sau asocierile de întreprinderi le dețin legal și/sau în care își desfășoară activitatea;
- b) să examineze orice documente, registre, acte financiar-contabile și comerciale sau alte evidențe legate de activitatea întreprinderii sau a asocierii de întreprinderi, precum și să acceseze orice informație accesibilă entității care face obiectul inspecției, indiferent de locul în care sunt depozitate și de suportul fizic sau electronic pe care sunt păstrate;
- c) să ceară oricărui reprezentant sau membru al personalului întreprinderii sau asocierii de întreprinderi explicații cu privire la faptele sau documentele legate de obiectul și scopul inspecției și să consemneze sau să înregistreze răspunsurile acestora;
- d) să ridice sau să obțină în orice formă copii ori extrase din orice documente, registre, acte financiar-contabile și comerciale sau din alte evidențe legate de activitatea întreprinderii sau asocierii de întreprinderi;
- e) să sigileze orice amplasament destinat activităților întreprinderii sau asocierii de întreprinderi și orice documente, registre, acte financiar-contabile și comerciale sau alte evidențe legate de activitatea întreprinderii sau a asocierii de întreprinderi, pe durata și în măsura necesară inspecției.”

26. La articolul 38, alineatul (1¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1¹) Activitatea de inspecție nu se limitează la documentele clasice, putând fi verificate și ridicate orice informații stocate sau arhivate în mediul electronic, indiferent de suportul pe care se află precum telefon mobil, tabletă, Personal Digital Assistant, laptop etc. sau de locul în care sunt stocate/arhivate precum server extern, cloud etc. În cursul inspecției inopinate, informațiile stocate sau arhivate în mediul electronic pot fi copiate integral și ridicate pe suport electronic, cu aplicarea de sigilii, urmând ca prelevarea informațiilor necesare investigației să se realizeze în prezența reprezentantului întreprinderii/asocierii de întreprinderi, la sediul Consiliului Concurenței.”

27. La articolul 38, după alineatul (1²) se introduc două noi alineate, alineatele (1³) și (1⁴), cu următorul cuprins:

„(1³) Prin excepție de la prevederile alineatului (3), pentru investigarea încălcării prevederilor prezentei legi, Consiliul Concurenței poate realiza inspecții anunțate la sediul întreprinderilor, cu acordul acestora, în conformitate cu dispozițiile alin. (1). Inspecțiile anunțate se realizează în baza ordinului președintelui Consiliului Concurenței, fără autorizare judiciară prealabilă.

(1⁴) Întreprinderile și asocierile de întreprinderi sunt obligate să se supună inspecțiilor inopinate.”

28. La articolul 38, după alineatul (7) se introduc două alineate noi, alineatele (7¹) și (7²), cu următorul cuprins:

“(7¹) În cadrul inspecțiilor efectuate de Consiliul Concurenței, pot participa și reprezentanți ai poliției sau unei alte structuri cu atribuții similare din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, ca urmare a încredințării puterilor de inspecție. Inspecțiile desfășurate astfel se dispun prin ordin comun al președintelui Consiliului Concurenței și al Ministrului Afacerilor Interne sau al unei persoane delegate în acest sens. Condițiile în care se va realiza colaborarea dintre autoritatea de concurență și poliție sau o altă structură cu atribuții similare din cadrul Ministerului Afacerilor Interne în realizarea inspecțiilor se vor stabili prin ordin comun al conducătorilor autorităților în cauză.”

„(7²) Prevederile alin.(1), (1¹) și (3) se aplică în mod corespunzător și persoanelor care însoțesc inspectorii de concurență și care sunt autorizate sau numite de către Consiliul Concurenței să efectueze astfel de inspecții.”

29. Articolul 39 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) În baza autorizării judiciare date prin încheiere, conform art. 40, inspectorul de concurență poate efectua inspecții în spațiile prevăzute la art. 38.

(2) În cazul în care există o suspiciune întemeiată că registrele sau alte documente care privesc activitatea întreprinderii sau asocierii de întreprinderi sau informațiile accesibile entității care face obiectul inspecției și care ar putea fi relevante pentru a dovedi o încălcare a legii sunt păstrate în orice spațiu, pe orice teren sau în orice mijloc de transport, altele decât cele menționate la art. 38, inclusiv la domiciliul/reședința sau în orice alt spațiu cu destinația de locuință, pe terenurile sau în mijloacele de transport aparținând conducătorilor, administratorilor, directorilor și altor angajați ai întreprinderilor sau asocierilor de întreprinderi, inspectorul de concurență poate efectua inspecții în spațiile respective în baza autorizării judiciare date prin încheiere, conform art. 40.

(3) În cazul în care, conform informațiilor obținute de la fața locului la începutul sau în timpul inspecției, sunt identificate și alte locații legate de activitatea entității ce face obiectul inspecției, care nu apar în

informațiile accesibile public, și în care există o suspiciune întemeiată că se găsesc înscrisuri relevante pentru a dovedi o încălcare a legii, inspectorul de concurență poate efectua inspecții în locațiile respective, fără a fi necesară o autorizare judiciară suplimentară sau un nou ordin de inspecție.”

30. La articolul 41, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Dacă plângerea nu prezintă suficiente temeiuri pentru a justifica declanșarea unei investigații, inclusiv prin raportare la prevederile art. 33 alin. (2) și alin.(3), Consiliul Concurenței o respinge în termen de 60 de zile lucrătoare de la data la care autorului i s-a confirmat faptul că plângerea este completă, îndeplinește toate condițiile, stabilite potrivit prevederilor alin. (4) și Consiliul Concurenței a obținut toate informațiile necesare analizei acestuia. Respingerea unei plângeri se face prin decizie a Consiliului Concurenței după ce i s-a acordat autorului plângerii posibilitatea de a-și prezenta punctul de vedere față de motivele pentru care autoritatea de concurență intenționează să respingă plângerea.”

31. La articolul 41, după alineatul (2), se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Plângerea este considerată completă la data la care Consiliul Concurenței deține toate informațiile și documentele necesare analizei acesteia, obținute în temeiul dispozițiilor art. 34 alin.(1).”

32. La articolul 45, după alineatul (5) se introduc două noi alineate, alineatele (5¹) și (5²) , cu următorul cuprins:

„(5¹) Partea care, în cadrul procedurilor de aplicare a legii desfășurate de Consiliul Concurenței, a obținut acces la informațiile din dosarul cauzei referitoare la cererile de clemență și la cele pentru recunoașterea săvârșirii faptei, le poate folosi doar în scopul exercitării dreptului său la apărare în cadrul unei acțiuni în fața instanței, atunci când aceste acțiuni se referă la:

- a) repartizarea între participanții la cartel a cuantumului amenzii impuse în solidar acestora de către Consiliul Concurenței;
- b) controlul judiciar al deciziei prin care Consiliul Concurenței a constatat o încălcare a art. 5 și 6 din lege sau a art. 101 sau 102 din tratat .

(5²) Următoarele categorii de informații obținute de către o parte în cadrul procedurii de aplicare a legii derulate de Consiliul Concurenței nu pot fi utilizate de către părțile implicate în cadrul unor acțiuni în fața instanței până când autoritatea de concurență nu și-a finalizat procedura de aplicare a legii cu privire la toate părțile investigate prin adoptarea unei decizii prin care a constatat o încălcare a prevederilor art.101 sau 102 din tratat, respectiv a art.5 sau 6 din lege și a dispus încetarea încălcării, respectiv prin care părțile și-au asumat angajamente, sau a pus capăt procedurii în alt mod:

- a) informații care au fost pregătite de alte persoane fizice sau juridice în mod specific în cadrul procedurilor derulate de către Consiliul Concurenței;
- b) informații pe care Consiliul Concurenței le-a redactat și le-a transmis părților în cursul procedurilor sale și
- c) propunerile privind formularea unei recunoașteri, care au fost retrase.”

33. După articolul 45, se introduce un nou articol, articolul 45¹, cu următorul cuprins:

„Art. 45¹ Forma în care se depun declarațiile de clemență nu aduce atingere dispozițiilor art. 34 alin. (7¹) din lege.”

34. La alineatul (1) al articolului 46, după litera c) se introduce o nouă literă, litera c¹), cu următorul cuprins:

„c¹) să accepte măsuri sau remedii necesare restabilirii unui mediu concurențial normal, propuse de autoritățile și instituțiile administrației publice centrale ori locale sau de către entitățile către care acestea își delegă atribuțiile;”

35. La articolul 46, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4) cu următorul cuprins:

„(4) În cazul în care, după informarea Comisiei în conformitate cu art. 11 alin. (3) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003, Consiliul Concurenței decide că nu există motive pentru a continua procedurile de investigație și, prin urmare, finalizează respectivele proceduri de investigație, informează Comisia Europeană în consecință.”

36. La articolul 49, alineatele (1), (3), (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Pe durata procedurii de investigație referitoare la posibila săvârșire a unei practici anticoncurențiale, întreprinderile sau asocierile de întreprinderi față de care a fost declanșată investigația pot formula propuneri de angajamente, în scopul înlăturării situației care a condus la declanșarea investigației.

(3) Prin decizie, Consiliul Concurenței conferă forță obligatorie angajamentelor propuse de întreprinderi sau asocieri de întreprinderi, în măsura în care acestea sunt suficiente pentru protecția concurenței și dacă îndeplinirea lor conduce la înlăturarea situației care a determinat declanșarea investigației.

Decizia Consiliului Concurenței poate fi adoptată pe o durată determinată și poate concluziona, fără audierea părților implicate, că nu mai există motive pentru acțiunea autorității de concurență.

(4) În cazul în care Consiliul Concurenței constată că angajamentele nu îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (3), acesta va informa, în scris, întreprinderile sau asocierile de întreprinderi cu privire la motivele pentru care angajamentele nu au fost acceptate și va continua procedura de investigație.

(5) În cazul închiderii investigației potrivit prevederilor alin. (3), Consiliul Concurenței poate, la cerere sau din oficiu, să redeschidă procedura de investigație, atunci când:

- a) intervine o schimbare semnificativă privind oricare dintre faptele pe care s-a fundamentat decizia;
- b) întreprinderile sau asocierile de întreprinderi acționează contrar angajamentelor asumate;
- c) decizia a fost fundamentată pe informații incomplete, inexacte sau care induc în eroare, furnizate de părți.”

37. După articolul 49, se introduce un nou articol, articolul 49¹ cu următorul cuprins:

„Art. 49¹ (1) Atât în cadrul analizării unei plângeri sau al unei analize preliminare, cât și pe durata procedurii de investigație, referitoare la posibila încălcare a art. 8 alin. (1) din lege, autoritățile și instituțiile administrației publice centrale ori locale sau entitățile către care acestea își delegă atribuțiile pot formula măsuri sau remedii necesare restabilirii unui mediu concurențial normal.

(2) Atunci când intenționează să accepte măsurile sau remediile propuse de autoritățile și instituțiile administrației publice centrale ori locale sau de către entitățile către care acestea își delegă atribuțiile, Consiliul Concurenței va publica un rezumat al cazului și conținutul esențial al măsurilor sau remediilor

propuse, asupra cărora terții interesați își pot prezenta observațiile în termenul stabilit de autoritatea de concurență.

(3) Prin decizie, Consiliul Concurenței conferă forță obligatorie măsurilor sau remediilor propuse de autoritățile și instituțiile administrației publice centrale ori locale sau de către entitățile către care acestea își deleagă atribuțiile, în măsura în care acestea sunt suficiente pentru protecția concurenței și dacă îndeplinirea lor conduce la restabilirea unui mediu concurențial normal și, în cadrul unei investigații, la înlăturarea situației și a îngrijorărilor concurențiale care au determinat declanșarea acesteia.

Decizia Consiliului Concurenței poate fi adoptată pe o durată determinată și poate concluziona, fără audierea părților implicate, că nu mai există motive pentru acțiunea autorității de concurență.

(4) În cazul în care Consiliul Concurenței constată că măsurile sau remediile propuse nu îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (3), acesta va informa, în scris, autoritățile și instituțiile administrației publice centrale ori locale sau entitățile către care acestea își deleagă atribuțiile cu privire la motivele pentru care acestea nu au fost acceptate și va continua procedura de investigație.

(5) În cazul închiderii investigației potrivit prevederilor alin. (3), Consiliul Concurenței poate, la cerere sau din oficiu, să redeschidă procedura de investigație, atunci când:

- a) intervine o schimbare esențială privind oricare dintre actele sau faptele pe care s-a fundamentat decizia;
- b) autoritățile și instituțiile administrației publice centrale ori locale sau entitățile către care acestea își deleagă atribuțiile acționează contrar măsurilor sau remediilor asumate;
- c) decizia a fost fundamentată pe informații incomplete, inexacte sau care induc în eroare, furnizate de părți.

(6) Atunci când, în urma redeschiderii investigației, se constată încălcarea prevederilor art. 8 alin. (1) din lege se vor aplica în continuare prevederile alin. (2) și (3) ale aceluiași articol din prezenta lege.

(7) Consiliul Concurenței va stabili, prin instrucțiuni, condițiile, criteriile, termenele și procedura pentru acceptarea și evaluarea măsurilor și remediilor propuse de autoritățile și instituțiile administrației publice centrale ori locale sau entitățile către care acestea își deleagă atribuțiile.”

38. Articolul 50 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Consiliul Concurenței poate impune orice măsură interimară pe care o consideră necesară, înainte de emiterea unei decizii potrivit prevederilor art. 8, 46 și 47, în caz de urgență determinată de riscul unui prejudiciu grav și ireparabil adus concurenței, în cazul în care constată, la o primă evaluare, existența unor fapte de natură anticoncurențială prohibite expres de lege și care trebuie eliminate fără întârziere.”

(2) Înainte de luarea unei măsuri interimare, părțile implicate pot prezenta în scris punctul lor de vedere. La cererea expresă a părților implicate, Consiliul Concurenței va proceda la ascultarea argumentelor acestora în Plen.

(3) O decizie adoptată potrivit prevederilor alin. (1) trebuie să fie proporțională și să se aplice fie pe o durată determinată, ce poate fi reînnoită de Consiliul Concurenței în măsura în care este necesar și adecvat, fie până la adoptarea deciziei finale.

(4) Consiliul Concurenței informează Rețeaua europeană în domeniul concurenței cu privire la impunerea măsurilor interimare dispuse înaintea emiterii unei decizii potrivit art.46.

(5) Consiliul Concurenței poate impune măsuri interimare adecvate pentru restabilirea sau menținerea condițiilor de concurență efectivă și în cazul în care:

- a) concentrarea economică a fost pusă în aplicare cu încălcarea prevederilor art. 13 alin. (6) și (8) și nu a fost încă adoptată o decizie privind compatibilitatea concentrării cu un mediu concurențial normal;
- b) concentrarea economică a fost pusă în aplicare cu încălcarea unei condiții sau obligații impuse printr-o decizie adoptată potrivit prevederilor art. 47 alin. (2) lit. b) și alin. (4) lit. c);
- c) concentrarea economică a fost deja pusă în aplicare și a fost emisă o decizie prin care operațiunea de concentrare economică a fost declarată incompatibilă cu mediul concurențial normal, potrivit prevederilor art. 47 alin. (4) lit. a).

(5) Consiliul Concurenței va stabili, prin instrucțiuni, condițiile, termenele și procedura pentru adoptarea de măsuri interimare.”

39. La articolul 51, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Deciziile adoptate de Consiliul Concurenței în aplicarea prevederilor art. 8, 13, 25 alin. (5) lit. c), art. 41 alin. (2) și art. 46 cu excepția deciziei prevăzute la art.46 alin.(1) lit.b) vor fi motivate și comunicate părților în termen de maximum 120 de zile de la deliberare. ”

40. La articolul 51, după alineatul (1) se introduc patru noi alineate, alineatele (1¹) – (1⁴), cu următorul cuprins:

„(1¹) Deciziile adoptate de Consiliul Concurenței în aplicarea prevederilor 46 alin. (1) lit. b) vor fi motivate și comunicate părților în termen de maximum 15 de zile de la deliberare.

(1²) Deciziile adoptate de Consiliul Concurenței în aplicarea prevederilor 47 alin. (2) și (4) vor fi motivate și comunicate părților în termen de maximum 15 zile de la deliberare.

(1³) Deciziile Consiliului Concurenței prevăzute la alin. (1) și (1²) pot fi atacate în contencios administrativ la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicare.

(1⁴) Deciziile adoptate de Consiliul Concurenței în aplicarea prevederilor art. 50 pot fi atacate în contencios administrativ la Curtea de Apel București, în termen de 15 zile de la comunicare, prin derogare de la Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. Hotărârea curții de apel este supusă recursului, care se declară în termen de 5 zile de la comunicare. Instanțele vor soluționa cauza de urgență și cu precădere.”

41. La articolul 52, după alineatul (1) se introduc două alineate noi, alineatele (2) și (3), care vor avea următorul cuprins:

„(2) Sancțiunile contravenționale prevăzute de prezenta lege sunt principale și constau în aplicarea de amenzi. Dispozițiile O.G. nr. 2/2001 sunt incidente numai în cazul contravențiilor prevăzute de art. 53 lit. d) și e), în condițiile art. 61 din lege.

(3) Întreprinderea va achita amenda contravențională în cuantumul indicat în actul administrativ de sancționare emis de Consiliul Concurenței sau în hotărârea judecătorească definitivă prin care se soluționează acțiunea în anulare îndreptată împotriva acestuia. ”

42. La articolul 53, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art. 53 Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 0,1% la 1% din cifra de afaceri totală mondială din anul financiar anterior sancționării următoarele fapte, săvârșite cu intenție sau din neglijență de întreprinderi ori asocieri de întreprinderi: ”.

43. La articolul 53, literele c) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) furnizarea de informații inexacte sau care induc în eroare, ca răspuns la o solicitare efectuată potrivit prevederilor art. 34 alin. (2) sau cu ocazia procedurilor desfășurate în temeiul art. 37 sau cu ocazia desfășurării unei inspecții anunțate sau neprezentarea la interviu a reprezentantului întreprinderii sau asocierii de întreprinderi;

d) furnizarea de documente, registre, acte financiar-contabile și comerciale sau alte evidențe legate de activitatea întreprinderii într-o formă incompletă în timpul inspecțiilor desfășurate potrivit prevederilor art. 38;

44. La articolul 53, după litera d) se introduce o nouă literă, litera d¹), cu următorul cuprins:

„d¹) nefurnizarea de informații sau furnizarea de informații inexacte sau care induc în eroare ca răspuns la o întrebare adresată oricărui reprezentant sau membru al personalului întreprinderii sau asocierii de întreprinderi cu privire la faptele sau documentele legate de obiectul și scopul inspecției, conform prevederilor art. 38 alin. (1) lit. c);”

45. După articolul 54 se introduce un nou articol, articolul 54¹, cu următorul cuprins:

„Art.54¹ Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 500 lei la 3.000 lei fapta persoanei fizice constând în neprezentarea la interviul desfășurat în temeiul art.37 sau nefurnizarea de informații ori furnizarea de informații incomplete, inexacte sau care induc în eroare, ca răspuns la o solicitare efectuată potrivit art. 34 alin.(1) sau cu ocazia procedurilor desfășurate în temeiul art. 37.”

46. La articolul 55 alineatul (1), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 0,5% la 10% din cifra de afaceri totală mondială realizată în anul financiar anterior sancționării următoarele fapte, săvârșite cu intenție sau din neglijență de întreprinderi sau asocieri de întreprinderi:”.

47. La articolul 55, după alineatul (1) se vor introduce două noi alineate, (1¹) și (1²), cu următorul cuprins:

„(1¹) În determinarea cuantumului maxim al amenzii va fi avută în vedere cifra de afaceri realizată la nivel mondial de toate persoanele fizice și juridice ce constituie o entitate economică unică, astfel cum aceasta este definită în jurisprudența Uniunii Europene. Persoanele care fac parte din entitatea

economică unică răspund personal și în solidar cu celelalte persoane juridice care constituie respectiva entitate economică unică pentru plata cuantumului amenzii aplicate pentru încălcarea săvârșită.

(1²) Prin excepție de la principiul răspunderii personale, Consiliul Concurenței va aplica criteriul continuității economice și al continuității legale, astfel cum acestea sunt definite în jurisprudența Uniunii Europene.”

48. La articolul 55, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Dacă încălcarea săvârșită de o asocierie de întreprinderi privește activitățile membrilor săi, Consiliul Concurenței poate aplica o amendă asocierii prin luarea în considerare a cifrelor de afaceri ale membrilor, situație în care amenda nu poate depăși 10% din suma cifrelor de afaceri totale ale fiecărui membru activ pe piața afectată de încălcarea săvârșită de asocierie.”

49. La articolul 55, după alineatul (2), se introduc 6 noi alineate, alineatele (2¹) - (2⁶), cu următorul cuprins:

„(2¹) În situația în care s-au aplicat prevederile alin.(2), iar asocieria nu este solvabilă, respectiv din datele financiare ale asocierii reiese că amenda aplicată prin raportare la cifrele de afaceri ale întreprinderilor membre depășește veniturile asocierii, aceasta este obligată să le ceară membrilor ei să contribuie la plata amenzii.

(2²) Atunci când contribuțiile menționate la alineatul (2¹) nu au fost achitate integral asocierii de întreprinderi în termenul stabilit de către Consiliul Concurenței, plata amenzii se poate impune direct de la fiecare întreprindere ai cărei reprezentanți au fost membri în Consiliul director al asocierii respective.

(2³) Atunci când este necesar pentru a garanta plata integrală a amenzii, după ce Consiliul Concurenței a impus plata din partea acestor întreprinderi, Consiliul poate, de asemenea, să impună plata cuantumului restant al amenzii de către oricare dintre membrii asocierii care a fost activ pe piața pe care a avut loc încălcarea. Cu toate acestea, plata prevăzută la prezentul alineat nu se impune întreprinderilor care demonstrează că nu au pus în aplicare decizia asocierii care constituie o încălcare, întrucât fie nu au avut cunoștință de existența acesteia, fie s-au distanțat activ de aceasta înainte de inițierea investigației. În decizia de constatare a săvârșirii unei contravenții de către asocieria de întreprinderi, când se iau în calcul pentru determinarea cuantumului amenzii cifrele de afaceri ale membrilor asocierii, Consiliul Concurenței va identifica, în aplicarea alineatului (2¹), membrii din organismele de conducere ale asocierii, cărora li se va impune în primul rând plata amenzii, în limita a 10% din cifra de afaceri a fiecăruia, precum și alți membri activi pe piața pe care a avut loc încălcarea, care au avut cunoștință de existența încălcării și au pus în aplicare decizia asocierii care constituie încălcarea sau care nu s-au distanțat activ de aceasta înainte de inițierea investigației.

(2⁴) Membrii asocierii răspund în solidar cu aceasta pentru plata amenzii, în limita prevăzută la alin.(2⁵).

(2⁵) Cu toate acestea, în oricare dintre situațiile prevăzute la alineatele (2¹)-(2³), răspunderea financiară a fiecărei întreprinderi privind plata amenzii nu poate depăși 10% din cifra de afaceri totală a fiecărei întreprinderi membră a asociației. .

(2⁶) Plata amenzii de către unul sau mai mulți membri ai asocierii se face fără a se aduce atingere normelor de drept intern care prevăd recuperarea cuantumului plătit de alți membri ai asocierii.”

50. La articolul 55, alineatul (3) se abrogă.

51. După articolul 55, se introduc două noi articole, articolele 55¹ și 55² cu următorul cuprins:

„Art. 55¹ (1) În legătură cu practicile interzise de art. 5 din lege și/sau art. 101 din tratat, Consiliul Concurenței aplică o politică de clemență, în cadrul căreia un participant la o astfel de practică anticoncurențială, în mod independent de celelalte întreprinderi implicate, cooperează în cadrul unei investigații desfășurate de Consiliul Concurenței sau în vederea declanșării de către acesta a unei investigații, furnizând în mod voluntar informațiile pe care le are despre practica anticoncurențială și despre rolul său în cadrul acesteia și primind în schimb, printr-o decizie sau prin încetarea procedurii, imunitate la amenzi sau o reducere a amenzilor care ar urma să fie impuse pentru implicarea sa în practica anticoncurențială respectivă.

(2) Imunitatea la amenzi se acordă dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) întreprinderea își divulgă participarea la o practică interzisă de art. 5 din lege și/sau de art. 101 din tratat;

b) întreprinderea este prima care furnizează dovezi care:

- i. în momentul în care Consiliul Concurenței primește cererea de clemență, îi permit acestuia să declanșeze procedura de investigație sau să efectueze o inspecție inopinată în legătură cu practica anticoncurențială respectivă, cu condiția ca autoritatea de concurență să nu fie deja în posesia unor dovezi suficiente pentru a efectua o astfel de inspecție sau să nu fi efectuat deja o astfel de inspecție; sau
- ii. în opinia Consiliului Concurenței sunt suficiente pentru ca aceasta să constate o încălcare care face obiectul politicii de clemență, cu condiția ca autoritatea să nu fie deja în posesia unor dovezi suficiente pentru a constata o astfel de încălcare și nicio altă întreprindere să nu fi îndeplinit anterior condițiile pentru a beneficia de imunitate la amenzi în temeiul lit. i) în ceea ce privește practica anticoncurențială respectivă.

c) sunt îndeplinite condițiile generale pentru acordarea clemenței privind încetarea implicării în practica interzisă și respectarea obligației de cooperare în cadrul politicii de clemență.

(3) Reducerea amenzii în cadrul politicii de clemență se acordă dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- a) întreprinderea își divulgă participarea la o practică interzisă de art. 5 din prezenta lege și/sau de art. 101 din tratat;
- b) întreprinderea prezintă dovezi cu privire la practica respectivă care reprezintă o valoare adăugată semnificativă în scopul dovedirii încălcării care face obiectul politicii de clemență, în raport cu dovezile aflate deja în posesia autorității naționale de concurență la momentul depunerii cererii;
- c) sunt îndeplinite condițiile generale pentru acordarea clemenței privind încetarea implicării în practica interzisă și respectarea obligației de cooperare în cadrul politicii de clemență.

(4) Consiliul Concurenței detaliază prin instrucțiuni condițiile și criteriile de aplicare a politicii de clemență prevăzute de alin. (1).

Art. 55² (1) În cadrul procedurilor administrative și al procedurilor judiciare fără caracter penal în legătură cu implicarea într-o practică anticoncurențială interzisă de art. 5 din prezenta lege și/sau art.101

din tratat, nu se sancționează faptele actualilor și foștilor directori, administratori și altor membri ai personalului întreprinderii care depune la Consiliul Concurenței o cerere de imunitate la amenzi pentru practica respectivă, în cazul în care aceștia îndeplinesc următoarele condiții:

- a) cererea de imunitate la amenzi depusă de întreprindere la Consiliul Concurenței îndeplinește cerințele stabilite conform art. 55¹ alin. (2) lit. a) și b);
- b) respectivii actuali și foști administratori, directori și alți membri ai personalului cooperează activ în acest sens cu autoritatea de concurență; și
- c) data cererii de imunitate la amenzi a întreprinderii precedă data informării respectivilor actuali sau foști directori, administratori și altor membri ai personalului în cauză de către autoritățile competente cu privire la procedurile care conduc la impunerea de sancțiuni menționate la prezentul alineat.

(2) În cazurile în care autoritatea competentă să aplice sancțiuni se află în altă jurisdicție decât cea a autorității de concurență care examinează cazul, contactele necesare între acestea sunt asigurate de autoritatea națională de concurență din jurisdicția autorității competente să aplice sancțiuni.

(3) Prezentul articol nu aduce atingere dreptului victimelor care au suferit un prejudiciu cauzat de o încălcare a legislației în materie de concurență de a solicita despăgubiri integrale pentru prejudiciul respectiv, în conformitate cu Directiva 2014/104/UE.”

52. La articolul 57 alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Individualizarea sancțiunilor prevăzute la art. 53, 54, 55 și 56 se face ținând seama de gravitatea și durata faptei, cu respectarea principiului eficacității, proporționalității și al efectului disuasiv al sancțiunii aplicate. Prin instrucțiuni adoptate de către Consiliul Concurenței se stabilesc și celelalte elemente în funcție de care se face individualizarea sancțiunilor, precum și gradarea pe tranșe a acestora.”

53. La articolul 59, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Consiliul Concurenței poate obliga, prin decizie, întreprinderile sau asocierile de întreprinderi la plata unor amenzi cominatorii, în sumă de până la 5% din cifra de afaceri totală mondială medie realizată pe zi în anul financiar anterior sancționării, pentru fiecare zi de întârziere, calculată de la data stabilită prin decizie, pentru a le determina:

- a) să înceteze o încălcare a prevederilor art. 5 și/sau 6 din prezenta lege, și/sau a prevederilor art. 101 și/sau 102 din tratat și să respecte măsurile dispuse prin decizia de constatare a încălcării;
- b) să respecte o decizie prin care se impun măsuri interimare, potrivit prevederilor art. 50;
- c) să respecte un angajament devenit obligatoriu printr-o decizie, luată potrivit prevederilor art. 49 alin. (3);
- d) să respecte condițiile și/sau obligațiile impuse printr-o decizie, luată potrivit prevederilor art. 47 alin. (2) lit. b) și alin. (4) lit. c);
- e) să furnizeze în mod complet și corect informațiile și documentele care le-au fost cerute potrivit prevederilor art. 34 alin. (1) lit. a) sau cu ocazia procedurilor desfășurate în temeiul art. 37;
- f) să se supună inspecției prevăzute la art. 38;
- g) să se prezinte la interviurile realizate potrivit prevederilor art. 37.”

54. La alineatul (2) al articolul 59, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) în cazul în care cifra de afaceri realizată în anul financiar anterior sancționării nu poate fi determinată, va fi luată în considerare cifra de afaceri mondială medie pe zi aferentă anului financiar în care

întreprinderea sau asocierea e întreprinderi a înregistrat cifră de afaceri, an imediat anterior anului de referință pentru calcularea cifrei de afaceri în vederea aplicării sancțiunii;”.

55. La articolul 64, după alineatul (2), se introduc trei noi alineate, alineatele (2¹), (2²) și (2³), cu următorul cuprins:

„(2¹) Termenele de prescripție pentru aplicarea sancțiunilor pentru faptele prevăzute la art. 55 alin.(1) lit. a) și e), art. 53 lit.b)-e), respectiv pentru impunerea de amenzi cu titlu cominatoriu conform prevederilor art. 59 din prezenta lege se întrerup pe durata derulării unei proceduri de aplicare a legii în fața autorităților naționale de concurență din alte state membre sau a Comisiei cu privire la o încălcare realizată prin aceeași înțelegere, aceeași decizie a unei asocieri de întreprinderi sau aceeași practică concertată sau alt comportament interzis de articolul 101 și/sau 102 din tratat.

(2²) Termenul de prescripție se întrerupe din momentul notificării primei măsuri formale de investigație către cel puțin o întreprindere care face obiectul procedurii de aplicare a legii și operează față de toate întreprinderile sau asocierile de întreprinderi care au participat la încălcare. Întreruperea termenului de prescripție încetează în ziua în care autoritatea de concurență în cauză finalizează procedura de aplicare a legii prin adoptarea unei decizii de constatare a încălcării prevederilor art. 101 și/sau 102 din tratat, de acceptare de angajamente sau în temeiul articolului 7, 9 sau 10 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 sau a ajuns la concluzia că nu există motive pentru acțiuni suplimentare din partea acesteia.

(2³) Perioada acestei întreruperi nu aduce atingere termenului de prescripție prevăzut la alineatul (4) al prezentului articol.”

56. La articolul 65, după alineatul (2), se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Nu se pedepsesc faptele prevăzute la alin. (1) săvârșite de persoanele fizice, actuali și foști directori, administratori și alți membri ai personalului întreprinderilor care, mai înainte de a fi începută urmărirea penală, depun la Consiliul Concurenței o cerere de imunitate la amenzi pentru practica interzisă de art. 5 alin. (1) din prezenta lege, în cazul în care cooperează activ cu autoritatea competentă să desfășoare urmărirea penală și îndeplinesc condițiile prevăzute de art. 55² alin. (1), în măsura în care contribuția persoanelor respective la depistarea și investigarea practicii anticoncurențiale este mai importantă decât interesul în urmărirea penală și/sau sancționarea persoanelor respective.”

57. La articolul 65, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Persoana care a comis infracțiunea prevăzută la alin. (1), iar în timpul urmăririi penale denunță și facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit această infracțiune beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege. De aceeași reducere beneficiază persoana respectivă dacă întreprinderea al cărei angajat este depune la Consiliul Concurenței o cerere de imunitate la amenzi pentru practica respectivă, cu respectarea condițiilor prevăzute de art. 55² alin. (1).”

58. La articolul 65, după alineatul (3), se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) În cazurile în care autoritatea competentă să desfășoare urmărirea penală se află în altă jurisdicție decât cea a autorității de concurență care examinează cazul, contactele necesare între acestea sunt

asigurate de autoritatea națională de concurență din jurisdicția autorității competente să desfășoare urmărirea penală.”

59. După Capitolul VI Sancțiuni, se introduce un nou capitol, capitolul VI¹, conținând articolele 66¹-66⁸ cu următorul cuprins:

“Capitolul VI¹ Asistență reciprocă

Art. 66¹ Consiliul Concurenței desfășoară inspecții sau efectuează un interviu la solicitarea unei alte autorități de concurență a unui stat membru UE, în numele și în contul acesteia, potrivit prevederilor art. 22 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003. Consiliul Concurenței poate permite persoanelor autorizate sau numite de autoritățile de concurență din statele membre UE să sprijine activ sau să participe, sub supervizarea inspectorilor Consiliului Concurenței, la derularea inspecțiilor sau interviurilor, atunci când sunt exercitate competențele menționate la articolele 34, 37, 38, 39 și 40 din prezenta lege.

Art. 66² Consiliul Concurenței exercită competențele prevăzute la art. 34, 37, 38, 39 și 40 din lege, în numele și în contul altor autorități naționale de concurență, pentru a stabili existența unei nerespectări de către întreprinderi sau asocieri de întreprinderi a măsurilor de investigare și a deciziilor luate de autoritatea solicitantă. Consiliul Concurenței poate face schimb de informații cu autoritatea de concurență solicitantă și poate utiliza respectivele informații ca dovezi în acest scop, sub rezerva garanțiilor stabilite la articolul 12 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003.

Art. 66³ La cererea autorității de concurență solicitante, Consiliul Concurenței poate notifica destinatarului, în numele acesteia, următoarele:

- a) raportul de investigație sau un document echivalent, prevăzut în dreptul intern al autorității solicitante, referitor la o presupusă încălcare a articolului 101 și/sau 102 din TFUE, precum și orice decizii de aplicare a articolelor menționate;
- b) orice alte acte procedurale adoptate în contextul investigațiilor care ar trebui notificate,
- c) orice alte documente relevante referitoare la aplicarea articolului 101 și/sau 102 din tratat, inclusiv documentele care se referă la executarea deciziilor de impunere a unor amenzi sau a unor penalități cu titlu cominatoriu.

Art. 66⁴ (1) La cererea autorității solicitante, Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin organele fiscale centrale subordonate, întreprinde măsurile de recuperare, conform prevederilor Legii nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, a unei sume provenite din deciziile rămase definitive de impunere a unor amenzi sau a unor penalități cu titlu cominatoriu, adoptate de autoritatea solicitantă în aplicarea prevederilor articolelor 101 și/sau 102 din tratat, prin care s-au impus sancțiuni pentru fapte similare contravențiilor prevăzute la art. 55 alin. (1) lit. a) și e), art. 53 lit. b)-e), respectiv art. 59 din prezenta lege.

(2) Agenția Națională de Administrare Fiscală va proceda, prin organele fiscale centrale subordonate, la aplicarea măsurilor de recuperare a amenzilor sau a penalităților cu titlu cominatoriu la cererea autorității solicitante doar în măsura în care aceasta dovedește că a depus eforturi rezonabile pe propriul său teritoriu și a stabilit că întreprinderea sau asociera de întreprinderi căreia i se impune amenda sau penalitatea cu titlu cominatoriu nu dispune de active suficiente în statul membru al autorității solicitante pentru a permite recuperarea amenzilor sau penalităților cu titlu cominatoriu .

(3) Aspectele legate de termenele de prescripție pentru executarea amenzilor sau a penalităților cu titlu cominatoriu sunt reglementate în dreptul intern al statului membru al autorității solicitante.

(4) Agenția Națională de Administrare Fiscală poate executa deciziile de impunere a unor amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu, adoptate de către o autoritate solicitantă în aplicarea prevederilor articolelor 101 și/sau 102 din tratat prin care s-au impus sancțiuni pentru fapte similare contravențiilor prevăzute la art. 55 alin.(1) lit. a) și e), art. 53 lit.b)-e), respectiv art. 59 din prezenta lege, la cererea acesteia din urmă, și în cazurile în care întreprinderea sau asocierea de întreprinderi căreia i se impune amenda sau penalitatea cu titlu cominatoriu nu este stabilită în statul membru al autorității solicitante.

(5) Organele fiscale centrale subordonate Agenției Naționale de Administrare Fiscală, formulează, prin intermediul Consiliului Concurenței, ca autoritate solicitantă, o cerere de executare a deciziilor adoptate în aplicarea prevederilor articolelor 101 și 102 din tratat adoptate de Consiliul Concurenței, prin care s-au impus sancțiuni pentru contravențiile prevăzute la art. 55 alin. (1) lit. a) și e), art. 53 lit. b)-e), respectiv art. 59 din prezenta lege, ce au fost transmise spre executare de către autoritatea de concurență și au rămas definitive, doar în măsura în care dovedesc faptul că au depus eforturi rezonabile în România și au stabilit că întreprinderea sau asocierea de întreprinderi căreia i s-a impus amenda sau penalitatea cu titlu cominatoriu nu dispune de active suficiente în România pentru a permite recuperarea respectivelor amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu.

(6) Consiliul Concurenței va transmite autorității solicitate, împreună cu o copie a deciziei care permite executarea în statul membru al autorității solicitate, și instrumentul uniform, care va conține, corespunzător, mențiunile prevăzute la art.66⁶ alin.(1).

(7) Organele fiscale centrale subordonate Agenției Naționale de Administrare Fiscală menționează în cererile de executare prevăzute la alineatul (5) cuantumul amenzilor sau al penalităților cu titlu cominatoriu în moneda națională a României.

(8) Agenția Națională de Administrare Fiscală furnizează, prin intermediul Consiliului Concurenței, la cererea autorității solicitate orice informații suplimentare în vederea executării unei decizii de impunere de amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu.

Art. 66⁵ (1) Cererile de notificare a raportului de investigație, a documentului echivalent sau a altor documente, precum și cererile de executare a deciziilor de impunere de amenzi și penalități cu titlu cominatoriu sunt instrumentate de Consiliul Concurenței, respectiv de Agenția Națională de Administrare Fiscală, potrivit dreptului intern.

(2) Agenția Națională de Administrare Fiscală transmite către autoritatea solicitantă amenda executată de la întreprinderea sau asocierea de întreprinderi sancționată de autoritatea solicitantă, contactează autoritatea solicitantă pentru obținerea de informații suplimentare și solicită acesteia costurile suportate în raport cu măsurile luate din amenzile sau penalitățile cu titlu cominatoriu colectate în numele autorității solicitante, inclusiv costurile pentru traducere, pentru forța de muncă și costurile administrative.

Art. 66⁶ (1) Cererile de notificare a raportului de investigație, a documentului echivalent sau a altor documente, precum și cererile de executare a deciziilor de impunere de amenzi și penalități cu titlu cominatoriu se execută fără întârzieri nejustificate, prin intermediul unui instrument uniform care este însoțit de o copie a actului care trebuie notificat sau executat. Instrumentul uniform va cuprinde:

- a) numele, adresa cunoscută ale destinatarului, precum și orice alte date sau informații relevante pentru identificarea destinatarului;
- b) un rezumat al faptelor și circumstanțelor relevante;
- c) un rezumat al copiei actului anexat care urmează să fie executat;
- d) numele, adresa și alte date de contact ale autorității solicitate ;
- e) termenul în care ar trebui efectuată notificarea sau executarea, cum ar fi termenul legal sau termenul de prescripție;
- f) informații despre decizia care permite executarea în statul membru al autorității solicitante;
- g) data la care decizia a devenit definitivă;
- h) cuantumul amenzii sau al penalității cu titlu cominatoriu; și
- i) informații care indică eforturile rezonabile depuse de autoritatea solicitantă pentru executarea deciziei pe propriul său teritoriu.

(2) Instrumentul uniform care permite notificarea de către Consiliul Concurenței a actelor prevăzute la art. 66³, respectiv executarea de către Agenția Națională de Administrare Fiscală constituie temeiul unic pentru măsurile executorii luate de aceasta, cu respectarea cerințelor de la alineatul (1). Acest instrument nu face obiectul niciunui act de recunoaștere, completare sau înlocuire în România. Consiliul Concurenței, respectiv Agenția Națională de Administrare Fiscală iau toate măsurile necesare pentru executarea cererii de notificare, respectiv de executare a amenzii sau a penalității cu titlu cominatoriu, cu excepția cazului în care invocă:

- a) nerespectarea cerințelor prevăzute la prezentul articol sau
- b) motive întemeiate care să arate modul în care executarea solicitării ar fi în mod vădit contrară ordinii publice în România.

(3) În cazul în care Consiliul Concurenței, respectiv Agenția Națională de Administrare Fiscală intenționează să refuze o cerere de asistență privind notificarea raportului de investigație sau a unui document echivalent, notificarea altui document sau executarea unei decizii de impunere de amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu ori autoritatea solicitată are nevoie de informații suplimentare, vor contacta autoritatea solicitantă.

(4) Instrumentul uniform este transmis Consiliului Concurenței, respectiv Agenției Naționale de Administrare Fiscală în limba română, cu excepția cazului în care se convine de comun acord, de la caz la caz, ca instrumentul uniform să poată fi transmis într-o altă limbă. Autoritatea solicitantă furnizează o traducere a actului ce urmează a fi notificat sau a deciziei care permite executarea amenzii sau a penalității cu titlu cominatoriu în limba română. Acest lucru nu aduce atingere dreptului Consiliului Concurenței, respectiv al Agenției Naționale de Administrare Fiscală și al autorității solicitante de a conveni de comun acord, de la caz la caz, ca o astfel de traducere să poată fi furnizată într-o altă limbă.

(5) Consiliul Concurenței, ca autoritate solicitantă, se asigură că instrumentul uniform este transmis autorității solicitate în limba oficială a statului membru al autorității solicitate sau în una din limbile oficiale ale acestuia, cu excepția cazului în care autoritatea solicitată și Consiliul Concurenței convin de comun acord, de la caz la caz, ca instrumentul uniform să poată fi transmis într-o altă limbă. Atunci când acest lucru este prevăzut în dreptul intern al statului membru al autorității solicitate, Consiliul Concurenței furnizează o traducere a actului ce urmează a fi notificat sau a deciziei care permite executarea amenzii sau a penalității cu titlu cominatoriu în limba oficială a statului membru al autorității solicitate sau în una dintre limbile oficiale ale acestuia. Acest lucru nu aduce atingere dreptului autorității solicitate și al Consiliului Concurenței de a conveni de comun acord, de la caz la caz, ca o astfel de traducere să poată fi furnizată într-o altă limbă.

Art. 66⁷ (1) La cererea Consiliului Concurenței, autoritatea solicitantă suportă integral toate costurile suplimentare ocazionate în mod rezonabil, inclusiv costurile pentru traducere, pentru forța de muncă și costurile administrative, în legătură cu măsurile luate conform articolelor 66¹, 66² și 66³ din prezenta lege.

(2) Agenția Națională de Administrare Fiscală poate recupera integral costurile suportate în raport cu măsurile de executare luate pentru recuperarea amenzilor sau a unor penalități cu titlu cominatoriu, adoptate de autoritatea solicitantă în aplicarea prevederilor articolelor 101 și 102 din tratat, din amenzile sau penalitățile cu titlu cominatoriu colectate în numele autorității solicitante, inclusiv costurile pentru traducere, pentru forța de muncă și costurile administrative.

În cazul în care Agenția Națională de Administrare Fiscală nu reușește să colecteze amenzile sau amenzile cominatorii, aceasta poate solicita autorității solicitante să suporte cheltuielile aferente.

Agenția Națională de Administrare Fiscală, ca autoritate solicitată, poate, de asemenea, recupera costurile ocazionate de executarea acestor decizii de la întreprinderea căreia i se impune amenda sau penalitatea cu titlu cominatoriu.

Consiliul Concurenței și Agenția Națională de Administrare Fiscală recuperează cuantumurile datorate în moneda națională, în conformitate cu actele cu putere de lege, normele administrative sau practicile și procedurile administrative din România.

Consiliul Concurenței și Agenția Națională de Administrare Fiscală convertesc, dacă este necesar, cuantumul amenzilor sau al penalităților cu titlu cominatoriu în moneda națională, la cursul de schimb aplicabil la data impunerii amenzilor sau penalităților cu titlu cominatoriu.

(3) La cererea autorității solicitate, Consiliul Concurenței, ca autoritate solicitantă, suportă integral toate costurile suplimentare ocazionate în mod rezonabil, inclusiv costurile pentru traducere, pentru forța de muncă și costurile administrative, în legătură cu măsurile luate conform articolelor 66¹, 66² sau 66³.

În cazul în care autoritatea solicitată nu reușește să colecteze amenzile sau penalitățile cu titlu cominatoriu, Consiliul Concurenței, ca autoritate solicitantă, va suporta cheltuielile aferente la cererea autorității solicitante.

Art. 66⁸ (1) Legalitatea unui act care trebuie notificat sau a unei decizii de impunere de amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu care trebuie executată, conform prevederilor art.66³ alin.(1) și art. 66⁴ alin.(1) din lege, precum și legalitatea instrumentului uniform care permite executarea în România se apreciază de organismele competente ale statului membru al autorității solicitante, potrivit reglementărilor acestui stat membru.

(2) Litigiile cu privire la măsurile de executare luate de Agenția Națională de Administrare Fiscală sau cu privire la validitatea unei notificări efectuate de Consiliul Concurenței se judecă de instanța competentă din România potrivit reglementărilor interne în materie. ”

Art. 68⁹ Prevederile capitolului VI¹ “Asistență reciprocă” se vor aplica tuturor solicitărilor ce vor fi înaintate după termenul pentru transpunerea Directivei nr.1/2019, respectiv după 4 februarie 2021.

Art. II. – După alineatul (1) al articolului 246 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, numărul 510 din data de 24 iulie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

(2) Nu se pedepsesc faptele prevăzute la alin. (1) săvârșite de persoanele fizice, actuali și foști directori, administratori și alți membri ai personalului întreprinderilor care, înainte de a fi începută urmărirea penală, depun la Consiliul Concurenței o cerere de imunitate la amenzi pentru practica interzisă de art. 5

alin. (1) din Legea concurenței, republicată și/sau de art. 101 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene, în cazul în care cooperează activ cu autoritatea competentă să desfășoare urmărirea penală și îndeplinesc condițiile prevăzute de art. 55² alin. (1) din Legea concurenței nr.21/1996, republicată în măsura în care contribuția persoanelor respective la depistarea și investigarea practicii anticoncurențiale este mai importantă decât interesul în urmărirea penală și/sau sancționarea persoanelor respective.”

Art. III. - Legea concurenței nr. 21/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 153 din data de 29 februarie 2016, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Prezenta ordonanță de urgență transpune integral *Directiva (UE) a Parlamentului European și a Consiliului privind oferirea de mijloace autorităților de concurență din statele membre astfel încât să fie mai eficace în aplicarea legii și privind garantarea funcționării corespunzătoare a pieței interne*, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 11, din data de 14.01.2019.

PRIM MINISTRU INTERIMAR

Viorica Vasilica DĂNCILĂ